

Predmet: Stanko Vujanović – Vukovar

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 40/2010

Glavni pretres: 1.11.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Dušana Jakšića

Poznaje optuženog Vujanovića.

Već 1988. i 1989. godine osećala se tenzija u Vukovaru. Godine 1991. Srbi i Hrvati su se razili i počeli su da se naoružavaju. Srbi su se samoorganizovali i formirali ulične straže sa ličnim naružanjem. Iste godine počele su da se postavljaju blokade i krenuli su da se naoružavaju putem ilegalnih kanala. Neposredno pred akciju oslobađanja kasarne u Vukovaru dobili su oružje od JNA. U naselju *Petrova gora* formirao je istoimeni odred i on je bio komandant. Bili su u sastavu TO. Imao je komunikaciju sa štabom JNA u Borovom Selu. Oko podneva 14.09.1991. krenuli su zajedno sa mitrovačkom brigadom u oslobađanje kasarne. Pripadnici TO nosili su iste uniforme kao vojnici JNA, razlikovali su se po tome što su teritorijalci imali vezane bele trake oko ruke. Major Veselin Šljivančanin pozvao je megafonom ljude da se predaju. Ulazili su u kuće i garaže i bilo je haotično, bilo je civila i vojnika, mrtvih, ranjenih. Video je mrtve u *Proleterskoj* ulici, ali nije bilo ubijenih žena i dece, već samo pripadnika ZNG. Opt. Vujanović je bio sa njim u borbama 14.09.1991. Krenuli su zajedno u probijanje blokade u ulici *Svetozara Markovića*, nakon čega su se razdvojili. Ne seća se da li je opt. Vujanović tada nosio kapu, šešir ili nešto treće. Poznaje Slobodana Zagreckog, ali se ne seća da li je on bio sa njima spornog dana.

Završna reč tužioca

Tužilaštvo smatra da je optuženi Vujanović izvršio krivično delo za koje ga optužnica tereti. Optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela i branio se da tada nije bio u Vukovaru. Takva odbrana je usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti. Oštećena Blaženka Sever prepoznala je optuženog spornog dana. Nije bila u zavadi sa njim, radila je zajedno sa njegovim roditeljima i nije imala nikakvog razloga da ga lažno optužuje. Pitanje da li je oštećeni Ivan Sever bio pripadnik oružanih snaga nije relevantna jer oštećeni spornog dana nije nosio uniformu niti oružje, te nije mogao imati status lica u borbi. Bezobzirnost koju je optuženi pokazao prilikom izvršenja dela predstavlja otežavajuću okolnost, koju sud treba da uzme u obzir prilikom odmeravanja kazne. Tužilaštvo traži da se optuženi oglasi krivim i kazni po zakonu.

Završna reč branioca

Branilac optuženog, advokat Miroslav Perković, ne poriče stradanje navedenih lica. Prilikom donošenja odluke sudsko veće bi trebalo da posmatra širi kontekst događaja u kome je navodno krivično delo počinio njegov branjenik. Lice je uzimalo pušku i odlazilo na položaje i pucalo, možda nekog ubilo, nakon čega bi ostavljalo pušku i odlazilo kući i onda imao status civila. Oštećena koja je jedva preživela, koja je prošla kroz najtraumatičniji period, nije mogla znati ni videti u jeku napada, kako neko baca bombu prema njoj. Sama je navela da je ispred kuće bilo napravljeno sklonište, te se ne može isključiti mogućnost da je možda kuća gađana

tenkovskom granatom. Tog dana nije bilo električne energije, podrum u kom se oštećena krila bio je mračan i nije moguće da je oštećena prepoznala optuženog i sa takvom sigurnošću o tome svedočila na glavnom pretresu. Na njenom svedočenju ne može biti zasnovana presuda i odbrana predlaže Sudu da optuženog oslobodi krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog

Optuženi se pridružio završenoj reči svog branioca i naglasio da nema nikakve veze sa ubistvom navedenih lica. Ne oseća se odgovornim za delo koje mu se stavlja na teret jer ga nije ni počinio. Žao mu je što su žene Roža Luketić i Marija Kotreba nastradale jer su se našle na pogrešnom mestu.

Objavljivanje presude

Sud je doneo presudu kojom je osudio optuženog Stanka Vujanovića na devet godina zatvora za ratni zločin protiv civilnog stanovništva u Vukovaru. U obrazloženju visine kazne, predsedavajuća je kao olakšavajuće okolnosti navela držanje optuženog za vreme suđenja, žaljenje zbog stradanja civila u podrumu kuće Sever kao i to da je otac dvoje dece, a kao otežavajuće da je ubio dva civila. Kako je optuženi pravnosnažnom presudom u predmetu *Ovčara* osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina, sudsko veće izreklo je optuženom Vujanoviću jedinstvenu kaznu od 20 godina.

Sud je u obrazloženju naveo da je priklonio veru iskazima svedokinje-oštećene Blaženke Sever, koja je jasno i ubedljivo navela da je prepoznala optuženog u jednobojnoj zelenoj uniformi, malo duže kose i crne brade, sa puškom u rukama, kao i njegov glas kada je naredio nepoznatom licu da joj ne da da izađe napolje. Optuženog Vujanovića je poznavala od detinjstva, u ranijem periodu živeli su u komšiluku i radila je zajedno sa njegovim roditeljima, te nema nikakvog razloga da ga lažno optužuje. Oštećena je navela da je njen suprug Ivan Sever u tom periodu nosio oružje i odlazio na borbene položaje, te da je bio pripadnik hrvatskih oružanih snaga, ali u konkretnoj situaciji, oštećeni Sever krio se u podrumu, u civilnoj odeći, bez oružja i kao takav nije bio lice u borbi.